פרוייקט "בוקר טוב" סדנת אמנות חזותית לחולי סרטן

תערוכת "נקודת מפגש" "נקודת מפגש בזמן קורונה"

יוזמה, הדרכה ואוצרות: לידיה רוזנסקי

היכל פיס לתרבות ולאמנויות, רח' המכבים 5, פתח תקוה.

כסלו תשפ"א

משתתפים

אופיר אמתי

מריאלה אפרוני

הילה בן שמחון

יונתן גולומב

רונית דבי לב

אורנה דוד

יעל זלסקו-צפריר ע״ה

שושי חרמץ

לילך חרובי

גרניט יניב

ליאת מדליון ילוז

אורית מזרחי

אמיר מצליח

נטלי פלד

חנה פרידמן

מורן קדוש

גיא שחף

ספי שין לבחר-מרקו

נדבת עזבון המנוחה

גב' סוזן קומט ז"ל

בת ריצ'ארד ומרים ז"ל

אשר הקדישה את חייה להקלה על סבלם של בני אדם

> נלב"ע ו' טבת תשע"ז 1948 - 2017

תודה מיוחדת לשותפינו

"עזר מציון" ובית "אורנית"

עמותת "עזר מציון", זוכת פרס ישראל לשנת תשס"ח, מגישה סיוע ותמיכה רפואיים לחולים, לנכים ולקשישים בישראל. שרותי העמותה ניתנים באמצעות כ-15 מחלקות ולמעלה מ- 25 אלף מתנדבים בכ-57 מוקדי פעילות ב-31 ערים, בכל רחבי המדינה. מעל 670,000 בני אדם מכל הרקעים, המגזרים והגילאים, מסתייעים בשירותיה מדי שנה.

בית "אורנית" הינו מרכז התמיכה והסיוע של "עזר מציון" לחולי סרטן. הוא הוקם במטרה להקל על המשפחות במהלך תקופת הטיפולים ולסייע להן ככל שניתן - מאירוח ברמה מלונאית דרך תמיכה מקצועית ומעטפת טיפולית, ועד מגוון עיסוקים להסחת הדעת מהמחלה ומשגרת הטיפולים. צוות הבית מעניק לכל משפחה חום, אהבה ותחושת בית אמיתית, ומתנהל ברגישות רבה.

לרשות באי הבית עומד צוות רחב של אנשי מקצוע מתחומים רבים - עו"סים, מטפלים במגוון שיטות, חונכים לילדים ועוד. לצד הצוות המקצועי פועלים בבית "אורנית" מאות מתנדבים מסורים המסייעים לכל השוהים בבית והמבקרים בו בכל דרך שניתן. המעטפת הטיפולית ושלל האפשרויות מקלים מאוד על המשפחות לעבור את התקופה הקשה בחייהן. Ezer Mizion, winner of the distinguished "Israel Prize" in 2008, offers medical assistance and support to the people facing health challenges. Services are provided through 15 divisions, with a network of more than 25,000 volunteers working out of 55 branches in 31 cities. More than 670,000 people of all backgrounds, sectors and ages benefit from Ezer Mizion services each year.

Oranit, Ezer Mizion's Cancer Patient Support Services Center, was established with the goal of easing the burden on families during the period of treatments and helping them in any way possible — including five-star guest home accommodations, professional support, comprehensive rehabilitative therapy, and a variety of recreational activities geared for the patient and family members during the course of treatment and recovery. The on-site staff envelops each family in warmth, love, and a feeling of "home," all provided with the utmost sensitivity.

Guests at Oranit have access to a broad staff of professionals in many areas - social workers, therapists of various disciplines, mentors for children, and more. Hundreds of dedicated volunteers work along with the professional staff, assisting guests and visitors with whatever is needed. This environment cushions the challenging period of living with serious illness, making the journey more manageable for patients and their families.

Ezer Mizion and its Oranit Cancer Patient Support Center

5|

ד"ר ברכה זיסר מנהלת בית "אורנית" והמאגר הלאומי לתורמי מח עצם

בית "אורנית" הינו מרכז תמיכה וסיוע לחולי סרטן ובני משפחותיהם. המקום הוקם ע"י עמותת עזר מציון ו"קרן ברכה ומוטי זיסר" בשנת 1995. מאז ועד היום, המרכז התפתח והוא מכיל פעילויות רבות כמו: תמיכה וליווי החולים ומשפחתם בבתי החולים ובקהילה, סדנאות תמיכה, פינת חי, חדר אומנות, חדר מוסיקה, ג'ימבורי, פעילויות פילאטיס ועוד.... וכן, שפע פעילויות חברתיות.

במרכז אורנית מצוי גם המאגר הלאומי לתורמי מח עצם של עזר מציון הכולל למעלה מ-1,000,000 תורמים פוטנציאליים ובאמצעותו נעשו למעלה מ-3,750 השתלות מצילות חיים.

בשנים אחרונות, חלה עליה משמעותית במספר חולי הסרטן (ילדים, מתבגרים ומבוגרים), הנעזרים ב"אורנית" והמקום שוקק אנשים ופעילות לאורך כל שעות היום.

פרויקט בוקר טוב, הכולל את סדנת האמנות החזותית "נקודת מפגש" בהדרכת גב' לידיה רוזנסקי, היא אחת מהפעילויות הרבות והחשובות הנעשות במרכז. התהליך אותו עוברים משתתפי הסדנה ,לבד וביחד הינו ייחודי ובעל השפעה משמעותית על המחלה וההתמודדות איתה.

יצירות האמנות שנעשו ע"י משתתפי הסדנה ומוצגות פה לפניכם בתערוכה, חושפות טפח מהתהליך ופותחות צוהר לעולמם של המתמודדים עם מחלת הסרטן.

אני רוצה להודות לכל אלו שנטלו חלק בקיום התערוכה והבאתה לידי חשיפה לקהל הרחב, תבורכו!

Ezer Mizion's Oranit cancer support center was established in 1995 by Ezer Mizion and the Bracha and Motti Zisser Foundation. Since then, Oranit has continued developing and today includes a wide range of services: escort of patients and their families in the hospitals and at home, support workshops and an abundance of free therapies and recreational activities at our Donald Berman Rehabilitation Center.

Oranit also houses Ezer Mizion's International Bone Marrow Donor Registry, which numbers more than 1,000,000 members and has already facilitated more than 3,750 lifesaving stem cell transplants all over the world.

The "Good Morning" project, which includes a visual arts workshop led by Ms. Lidia Rozanski, is one of the many important activities hosted by the Isaac & Clara Waserstein Art Center at Oranit. The process that the workshop participants undergo, alone and together through this project, is unique and powerful with a significant impact on their battle with cancer.

The artistic works created by participants in the workshop and displayed here at this exhibit reveal a little bit of this process and open a window to the world of people fighting cancer... I want to thank all those who had a part in creating this exhibit and enabling its exposure to the general public. Bless you!

Dr. Bracha Zisser

Director, Cancer Support Services and Bone Marrow Donor Registry

16

לידיה רוזנסקי יוזמת, מנחה ואוצרת הפרוייקט

אפשר לפרש 'נקודת מפגש' כמקום פגישה של דרכים או אנשים הנמצאים או מתאחדים באותה נקודת זמן ומרחב. נקודת מפגש יכולה גם לתאר מפגש פנימי עם משמעות העצמי או הדברים המהותיים לנו בחיים.

"נקודת מפגש" הוא הנושא שנבחר לתערוכה החמישית של פרוייקט 'בוקר טוב' , סדנא אמנות חזותית לחולי סרטן. פרויקט זה, מרחב לעיבוד רגשי המציע עבודה של פתיחה והתמודדות, של שבירת הסודיות החוסמת, תוך כדי תהליך היצירה של אובייקט אמנותי והצגתו. הוא מאפשר יציאה למסע פנימי המאתגר הן בפן הרגשי, היצירתי והמעשי וכן דורש מהמשתתפים לצאת מאזור הנוחות למען שינוי הנוצר מנקודת מבט חדשה הנרכשת לאורך התהליך.

כאשר אדם חולה הוא סובל מדיכאון, מחרדה, מאכזבה, מתסכול ומפחד. הוא מאבד את שיגרת חייו ואת היכולת ליצור. הסדנא מאפשרת לו למצוא מקום של שייכות והזדהות, מקום שבו הוא יכול למצוא שינוי, שדרכו הוא משחזר את כבודו - עבור עצמו ועבור הסובבים אותו. דרך תהליך היצירה אנחנו מנסים להחזיר לכל אחד מהמשתתפים את הכח ואת היכולת לעשות, ליצור ולבצע בהווה, וכן לתכנן לעתיד.

לב התהליך ממוקד סביב צמתי דרכים ונקודות המפגש השונות, סיפורים וזהויות מגוונות. נקודת המפגש זה בחירה אישי של כל יוצר שנוצר ממבט פנימי על הדברים המטרידים אותו או כואבים לו, או לחלופין, אהובים עליו, רצויים לו או מרגשים אותו. השיח המשותף לנקודות אלו מראים את הדומה והשונה.

חשיפה זו על ידי היוצרים היא מעשה אמיץ הדרוש תעליך ארוך, עמוק ואישי של חשיבה ושל למידה ורכשה של מיומנויות טקניות לביצוע היצירה. תהליך זה התחיל במאי 2019 וקשה להשאר אדישים למקריות שהנושא המפגש מעלה בזמן קורונה, שהמגפה יוצרת כיום ריחוק חברתי ורגשי. וכן קושי בהבעה וזיהוי רגשי בשימוש המסכה. בעקבות כך הוספנו בתערוכה 'נקודת מפגש בזמן קורונה' בה היוצרים עשו עבודות אמנות על מסכות וכן עבודה קבוצתית בה המשתתפים עבדו עיבדו את רגשות, תחושות ומחשבות בתקופה מיוחדת ושונה בה אנו חיים כיום.

כיוזמת וכמנחה של הפרויקט, אני מזמינה אתכם, הצופים,לקחת חלק מהנקודות מפגש ולהתבונן היטב בכל מה שהיוצרים חשפו בפניכם באמצאות עבודתם.

אני מודה מאוד לבית אורנית שלעזר מציון על האפשרות לממש פרויקט זה ותודה מיוחדת לכל האמנים שמשתתפים בתערוכה, שנתנו לי את הזכות ללוות אותם בדרך להגיע לנקודת המפגש המיוחד ואינטימי. We can define "Meeting Point" as the converging of roads or people who find themselves coming together at the same point in time and space. A "meeting point" can also describe an internal meeting with our own self-awareness or with the things that are significant to us in life.

"Meeting Point" is the theme that was chosen for the fifth exhibit of the "Good Morning" project, a visual arts workshop for cancer patients. This project, an expanse for emotional processing, offers the artists an opportunity to open up and cope and to break the stifling secrecy, while engaging in the process of creating an artistic object and exhibiting it. It enables them to set out on an internal journey that is emotionally, creatively, and practically challenging. This journey demands of the participants to leave their comfort zone for the sake of the change that is generated by the new perspective they acquire in the course of the process.

When a person is sick, he can experience depression, anxiety, disappointment, frustration, and fear. He can lose his life routine and his ability to create. This workshop provides participants with a place of belonging and identification, a place where they can find change through which they can restore respect - both for themselves and for those around them. Via the process of artistic creation, we try to restore to participants their strength and their ability to do, to create, and to accomplish in the present and to plan for the future.

The heart of the process focuses around various crossroads and meeting points, diverse stories and identities. This meeting point is the personal choice of each artist, created by an internal view of the things that disturb or pain him or, alternatively, that he loves, desires or is excited about. The joint dialogue around these points shows the similarities and the differences between them. Thus, some chose a place of individual meeting, like the earth, from which it is only possible to rise up, or the crossed gaze of mother and infant; others, the meeting point of man with his faith, or, alternately, with his illness. There were also those who chose a number of meeting points that are meaningful for them today, such as family, health, finances and faith.

The artists' self-exposure is an act of courage that demands a long, deep, and personal process of thought, learning, and acquiring the technical skills necessary to execute the creation. This process began in May 2019 and it is hard to remain indifferent to the timeliness that the theme "meeting" brings to mind in the time of corona, when the pandemic dictates a reality of social and emotional distancing, as well as difficulty in emotional expression and identification due to masking. As a result, we added "Meeting Point during Corona" to the exhibit. In this project, the artists produced works of art on masks, as well as a group project in which the participants processed their feelings, sensations, and thoughts during this special and different period that we are living in today.

As creator and leader of the project, I invite you, the viewers, to take part in the meeting points and closely observe everything that the artists have exposed to you through their works.

I want to thank Ezer Mizion's Oranit cancer patient guest home for the opportunity to bring this project to its realization. Special thanks go to the exhibit participants, who granted me the privilege of escorting them on their way to their unique and intimate "Meeting Point."

Lidia Rozanski

Project Initiator, Consultant and Curator

יחד יד ביד

כמה תומכות ידיים להיות?

לילדה שרק התחילה את החיים..

כמה משפחה לתמוך ולחזק יכולה?

כנראה יותר מכפי שאי פעם חשבתי.

כמו יסודות של בניין יציבים וחזקים מול הסערה,

כמו רשת ללוליין שנפל, גמישים, רכים ואוחזים לא מרפים.

ידיים, עוצמתיות כל-כך, מחזקות ללא גבול.

איפה הייתי היום בלעדיכם משפחה יקרה שלי?

כנראה שלא בין החיים.. ולכן התערוכה הזאת

היא שלכם כמו שהיא שלי.

Together hand in hand

How supportive can hands be?

To a child whose life has only just begun..

How supportive and strengthening can a family be?

Apparently, more than I could ever have thought.

Like the foundations of a building, strong and steadfast in the face of a storm,

Like the net for the fallen trapeze artist, flexible, soft, holding on, not letting go.

Hands so powerful, endlessly strengthening.

Where would I have been without you, my dear family?

Probably not among the living.. and thus, this exhibition

Is yours as it is mine.

Together, hand in hand, forever.

אבי "הנעלם"

המפגש שבחרתי הוא עם אבי, שהוא נעלם כאחד מקורבנות בתקופה של הדיקטטורה הצבאית בארגנטינה1976-1983

זה קרה כשהייתי בת 6, היינו בבית של הסבים שלי כאשר קומנדו חטף את אבי בכיסוי בשק שחור על הראש, בידיים ורגליים קשורות עם אזיקים באלימות זה מה סיפרו שלי. והיה נהוג מאותו הרגע החיים היו מלאים אי ודאות כאב ושתיקה- "על זה לא מדברים" היגרנו, ברחנו והגענו לישראל.

אימי התחתנה שנית והיה לי אבא חדש שאימץ אותי עם המון אהבה. אבל התחילו חיים חדשים "כמו אבל זה לא מדברים" הם גנבו את זהותי , שורשי כולל את שם המשפחה שלי , הם גנבו חלק מהיסטוריה שלי. לעבודה זו חיפשתי תמונות שאלתי שאלות וביקשתי כל מה שיכולתי שיתרום כל פיסה של מידע לבנות את הקולאז של התמונות המשפחתיות סביב מותו של אבי כפי שאני מדמיינת אותו ברגע הטרגי שנילקח בכוח. הניסיון זה אפשר לי להרכיב פאזל לשחזר את היסטוריה שלי על ידי פגישה עם אבי מנואל.

My father "disappear"

the meeting I chose is with my father, who disappeared as one of the victims in the period of military dictatorship in Argentina between 1976 and 1983.

It happened when I was six years old. We were in my grandparents' house, when a commando kidnapped my father, covering his head with a black sack and violently cuffing his hands and feet. That is what they told me was done. From that moment, life was full of uncertainty, pain, and silence. "We don't talk about this."

We emigrated, fled and came to Israel. My mother remarried and I had a new Abba who adopted me with lots of love. A new life began.

But "We don't talk about this." They stole my identity and my roots, including my family name. They stole part of my history. For this project, I searched for photos, I asked questions, and I asked for anything that might contribute any bit of information that could help me put together the collage of family pictures surrounding the image of my father as I imagine him at the tragic moment when he was taken by force. This effort enabled me to put together a puzzle and reconstruct my history, through a meeting with my father, Manuel.

רִיקְמָה אֱנוֹשִׁית מֵחַיֶּיהָ

בֵּין עַכְשָׁו לְמָחָר

כָמוֹ אֶתְמוֹל שָׁלְשׁוֹם,

שוֹזֶרֶת אוֹתְךָּ חָזָק בְּעֶרְגָּה

בָּחוּטִים שֵׁל חֲסֶד.

וַאֲנִי חוֹשֶׁבֶת לְהַרְפּוֹת וְלִמְצֹא אַחֶרֶת,

אַךְּ רַק אָתִּךְּ אֵכַפֵּר עַל הַחָּסֵר

וַאֲזַקַּק אֶת אֲבַלוּת הָאֱמֶת.

וַאַנִי חוֹשֶׁבֶת לְשַׁחְרֵר וְלִמְצֹא אַחֶרֶת,

אַרְ רַק אָתִּרְ אֲשַׁתַּק אֵת כּוֹחָהּ שֵׁל

הָאֲדִישׁוּת שֶׁתָּכְסָה אֶת מְקוֹמָהּ שֶׁל

ָהַתְּקְוָה וְאַף הָתְעַלְּתָה עַל הַכְּאֵב,

הַזַעַם וְהַיֵאושׁ.

וַאַנִי חוֹשֶׁבֶת לִפְרֹם וְלִמְצֹא אַחֶרֶת,

אַרְּ רַק אִתְּךְּ אֶהְיֶה רִקְמָה אֱנוֹשִׁית חַיֶּיהָ.

Human Embroidery of Her Life

Between now and tomorrow,

Like yesterday and the day before,

I weave you tight with longing,

With threads of kindness.

And I think I will let go and find another,

But only with you can I atone for the lack

And refine the true mourning.

And I think I will release and find another,
But only with you can I silence the power of the apathy

That has taken the place of hope

And has overcome the pain, the fury, and the despair.

And I think I will unravel the stitches and find another,

But only with you will I be the human tissue of her life.

היסוד

אין סימטריה בתמונת העולם, אך בכל תרבות יש נקודת ייחוס מסוימת כמרכיב הכרחי. נקודת המוצא יכולה להיות אדם עצמו, נפשו של אדם, מוחו של האדם ושלמות חייו. זהו מושג רב-פנים. אבל יש אחד שמאחד את כולנו.

נקודת המוצא של כל אחד מאיתנו היא לידה. תעלומת הולדת האדם טרם נפתרה, מדעני העולם עדיין מפענחים את הגנום האנושי. המערכת לתיעוד הקוד הגנטי האנושי היא הגדיל הגנטי של ה- DNA. הקוד הגנטי של כל האורגניזמים החיים על כדור הארץ זהה, מה שאומר שהשרשרת הגנטית שלך נראית כמו בתמונה שלי. בדיוק לפי קוד זה, יהיו לך עיניים שחורות או כחולות, שיער ישר או מתולתל, קצר או גבוה, או משהו אחר. כשאתה מגיע לכדור הארץ, מרגע זה, מנקודת התייחסות זו, החיים שלך מתחילים, מלאים באירועים וניסים. כמובן שבחיי כולם ישנם נקודות או רגעי התייחסות אחרים, אישיים, לשינויים בחיים. אבל לידה היא נקודה משותפת לכולנו. יש הרבה נקודות התייחסות בחייו של אדם: לידת משפחה, לידת ילדים, תחילת עסק חדש וחיים חדשים.

גם בחיי הייתה נקודת התחלה כזו. לדוגמא, מעולם לא ציירתי, אבל ברגע שהרגשתי שאני רוצה, אני צריך לעשות את זה כדי להעביר לעולם את הרגשות והמחשבות שלי.

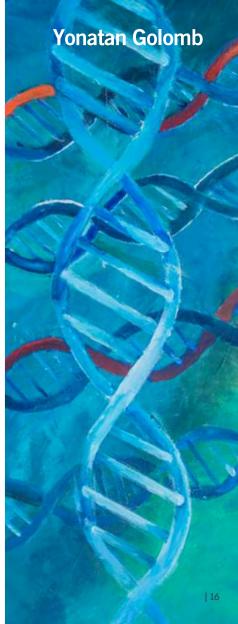
The Element

There is no symmetry in the picture of the WORLD, but in every culture there is a certain Reference Point as an indispensable component. The starting point can be a person himself, a person's soul, a persons mind and the integrity of his life. This is a very multifaceted concept. But there is ONE that unites us all.

The starting point of each of us is birth. The mystery of the birth of man has not yet been solved, scientists of the world are still decoding the human genome. The system for recording the human genetic code is the genetic strand of DNA. The genetic code of all living organisms on Earth is the same, which means that your genetic chain looks the same as in my picture. Exactly according to this code, you will have black or blue eyes, straight or curly hair, short or tall, or something else.

When you come to Earth, from this moment, from this point of reference, your life begins, full of events and miracles. Of course, in everyone's life there are other, personal points or moments of reference for life changes. But Birth is a common Point of all of us. There are many points of reference in a person's life: the birth of a family, the birth of children, the beginning of new business and a new life.

In my life, too, there was such a starting point. For example, I have never drawn, but once I felt that I want, I have to do it in order to convey my emotions and thoughts to the world.

Ronit Debbie Lev

התעלות

נקודת מפגש בין הקמל החלוד הזניח חסר הערך לבין הפורח המבריק המשמעותי והנחוץ.

מחלת הסרטן כמו החלודה: מתפשטת, קשה לעצירה, מכלה, מחלישה ופוגעת בחיוניות וביכולת. החלודה פוגעת במתכות ואינה מבדילה ביניהן בדיוק כמו הסרטן בבני אנוש. האביזרים וחלקי המתכת החלודים נאספו מאתרים שונים בארץ. אלו חלקים שלרוב חולפים לידם, או שהם זרוקים חסרי שימוש, חלקים שלא ברור אם יש להם ערך כלשהו.

הפרחים עוצבו מקפסולות של קפה, פסולת מתכתית חסרת שימוש שעם מעוף, יצירתיות ופרספקטיבה מאפשרת, ניתן ליצר מהן פרח שהוא אחד מסמלי היופי; פרח, שחיוני לשם יצירת זרעים שהם המקור להמשכיותו של הצמח.

הפרחים המוצגים בעבודה, מוצגים ללא חלקי הצמח הנוספים כמו עלים וגבעולים, אשר מאפשרים את צמיחתו והתפתחותו של הצמח. הצגה זו של הפרחים מרמזת על ההתמקדות בהווה ואת חוסר הוודאות העתידי של איכות ואורך חייו של חולה הסרטן הגרורתי.

הפרחים שנוצרו מקפסולות קפה חסרות שימוש, מסמלים את היכולת להיוולד ולהמציא את עצמך מחדש מתוך מקום כמעט חסר תקווה. הם גם מסמלים את המרדף הבלתי פוסק אחר היכולת ליצור משמעות וערך לעצמי, למשפחתי, ולחברה בה אני חיה. לפי תפישת עולמי, כדי להצליח נדרשת תקווה, אופטימיות, אמונה ויצירתיות. נדרש לגייס יוזמה, תעוזה ונחישות ובנוסף להשתמש בכישורים, ניסיון החיים ותעצומות הנפש.

העבודה מוקדשת לבנותיי, ליוסי ולחבריי שבזכותם מתאפשרת יצירת פרחים בחיי.

Rising

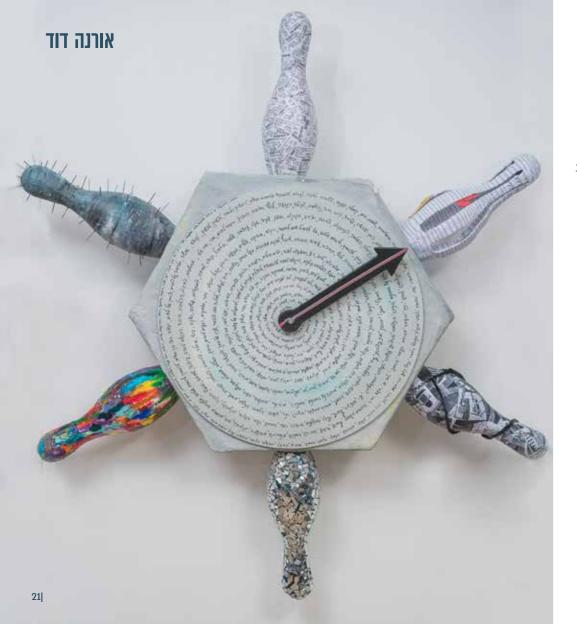
Meeting point of the valueless, negligible, rusty and withered with the needed, significant, gleaming and flowering. Cancer is like rust: It spreads and is hard to stop; it destroys, weakens, and damages vitality and capability. The rust strikes at metals, without distinguishing between them, just as cancer does to people. These rusty metal parts and gadgets were collected from different sites in Israel. They are parts that we usually pass right by, parts that are tossed aside, useless parts that don't seem to have any value at all.

The flowers were formed from coffee capsules, useless metal waste, which, with vision, creativity, and a "can-do" perspective, were used to create a flower, one of the symbols of beauty; a flower, which is so vital for the creation of seeds that are the source of the plant's continuity. The flowers displayed in the work are presented without additional plant parts, such as leaves and stems, which enable the growth and development of the plant. This presentation of the flowers hints at focus on the present and future uncertainty about the quality and length of the metastatic cancer patient's life. The flowers created from useless coffee capsules symbolize the ability to be born again and to invent oneself anew, even from a place almost devoid of hope. They also symbolize the endless pursuit of the ability to create meaning and value for myself, my family, and the society I live in.

According to my life philosophy, in order to succeed, you need hope, optimism, faith, and creativity. You need to rally initiative, boldness, and determination, and also to use skills, life experience, and inner powers. This creation is dedicated to my daughters, to Yossie, and to my friends, who have made the creation of flowers in my life possible.

Meeting Point during Corona The exhibit creates an encounter between my work "Rising" — a meeting of the valueless, negligible, rusty and withered and the needed, significant, gleaming, and flowering. Joining in this meeting point, with all his strength, is the corona, which has made the meeting far more challenging.

Intervention on a MaskWe are knitted together in a world where corona is present, without regard for name, religion, sector, job, socio-economic status, etc. Only when we understand this and realize the power of mutual responsibility will we be able to plan a way to overcome it.

מפגש בסיבוב

החיים רצופים מפגשים שמנתבים אותנו ודרכם אנו סוללים את דרכנו בעולם.

ישנן נקודות מפגש בחיים שנצרבות בתוכנו וחלקן מהוות נקודות פתיחה לנתיב חדש,לא מוכר,שונה ולפעמים אף משונה. מאותו הנתיב ולצידו ישנן נקודות נוספות,ציוני דרך שפותחים עוד נתיבים, עוד דרכים ועוד צמתים שמהם אנו צומחים,נופלים,קמים ומתפכחים-"מתעוררים על החיים", מתחזקים ומתחשלים וממשיכים הלאה לנקודה הבאה.

החיים הם סוג של רולטה, אף פעם אתה לא יודע במי תפגוש ואייך משם תמשיך הלאה.

בעבודתי רציתי לציין 6 נקודות מפגש משמעותיות בחיי.

6 על שום מה? על ששת השנים שבהן הנני מתמודדת בנקודת מפגש שחורה שהשתלטה על חיי.

הבקבוקונים הם פיני באולינג שמטבעם עומדים, נופלים ושוב עומדים ונופלים וחוזר חלילה , כמו חיי והם מדמים את נקודות המפגש בעבודתי.

> 1.מפגש עם עצמי- זהות שבורה, מי אני? 2.מפגש עם המחלה- בית חולים ,רופאים. 3.מפגש עם הבירוקרטיה-קבלת זכויותי. 4.מפגש עם הלא נודע- מה הלאה??? 5.מפגש עם רגשות- עליות וירידות. 6.מפגש עם בית אורנית-צבע ואור בחיי.

Round meeting

Life is fraught with intersections, guiding us and allowing us to make our own way in the world.

Some intersections become imbedded in us while others constitute a turning point to a new, unfamiliar, different and sometimes even bizarre path. And from that path and around it sprout other intersections, other milestones, from which stem more paths, more ways, more intersections, which allow us to grow, to fall, to get up on our feet again, to sober up, to become awakened to our lives, stronger, more resilient, moving forward to the next point.

Life is a roulette of sorts, and one never knows who is next person one will meet and how one will go on from there.

In my piece, I wanted to mark 6 intersections which were meaningful to my life.

The little bottles arte bowling pins, whose nature is to stand straight, fall, stand up straight again, and fall again, over and over, like my life, symbolizing the intersections in my piece.

An intersection with myself – a broken identity, who am I?

An intersection with illness – the hospital and the doctors.

An intersection with bureaucracy – standing up for my rights.

An intersection with the unknown – what's next???

An intersection with feelings and emotions – ups and downs.

An intersection with Beit Oranit - Color and light in my life.

Yael Jelasko Zafrir obm

חלונות

מבט קטן לנקודות מפגש של מציאות חיים ומחלה. מציאות מוזרה שמלמדת אותי בכל יום מחדש שבמקום שיש בריאות, יש תקווה ובמקום שיש תקווה יש הכל ובעיקר חיים. בדומה לציפור הנפש הפותחת מגירות בחרתי לפתוח חלונות. חלונות המאפשרים הצצה קלה ונעימה של נקודות מפגש למול מעוף החיים שפתאום נעצר והתחיל במסע חדש של חיים חדשים והתמודדות, מעולם ענק של רפואה, מהצד המטפל לצד המטופל, מבט במראה, הבשלה, קבלה, התמודדות מול החברה ובעיקר הבחירה בחיים!!!

Windows

A small look at meeting points of the reality of life and illness. A strange reality that teaches us each day anew that where there is health, there is hope, and where there is hope, there is everything, and especially, life. Like the bird of the soul that opens drawers, I chose to open windows. Windows that allow a small, pleasant peek from the meeting points to the vision of life that suddenly stopped and began a new journey of new life and struggle. From the huge world of medicine, from the caregiving side to the care-receiving, a look in the mirror. Maturing, accepting, dealing with society, and, above all, choosing life!!!

"Here is the way you can know if your mission on earth was completed:

If you are alive – that is a sign that it is not!" - Richard Bach (from the book Illusions).

(מתוך הספר תעתועים) ריצארד באך

אם חי אתה - סימן שלא!

שושי חרמץ

Shoshi Charmatz

אני והעץ השורד

המפגש שלי עם העץ היה מיידי ועוצמתי. ראיתי אותו בסיור במוזיאון לזכר ארועי 11 בספטמבר בניו יורק. העץ ניצב מחוץ למוזיאון מוקף בגדר קטנה, ששומרת עליו. יש ליידו שלט קטן וצנוע שמקפל בתוכו סיפור הישרדות נדיר ונוגע ללב.

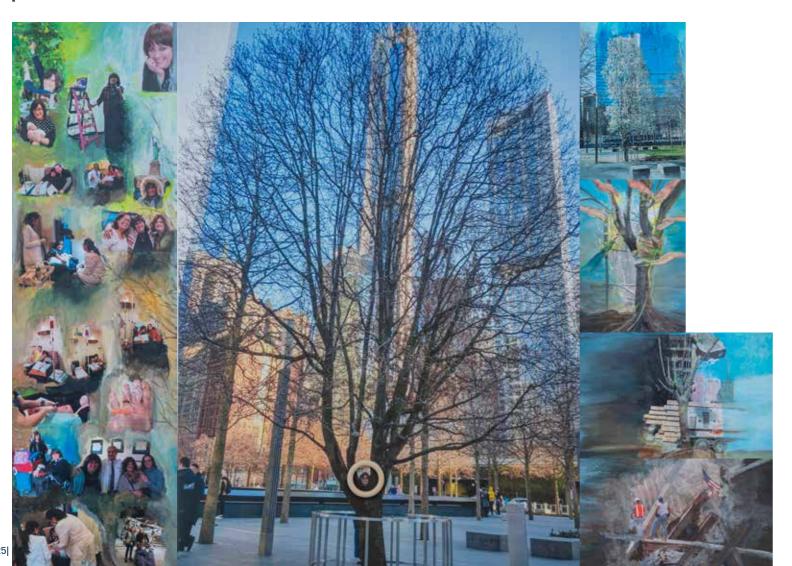
ב 9/11 העץ ניצב במתחם של מגדלי התאומים בשדרה של אלפי עצים. הוא שרד את המתקפה האימתנית בשעה שכל האזור הפך לעיי חורבות. כשפינו את ההריסות מצאו עץ אחד ויחיד ששרד. הוא ריגש את כולם. בעדינות רבה הוציאו אותו ממקומו, לקחו אותו לשיקום בחווה מיוחדת. טיפלו בעזרת עירויים מיוחדים של חומרים משקמים, השקיעו משאבים רבים ולבסוף הצליחו להצילו ולהחזירו בריא ושלם למקומו הקבוע בשדרה באתר ההנצחה. כשקראתי את הסיפור מיד עלתה בי התחושה שאני מאד מבינה מה עבר העץ וכמה כוחות הישרדות וחיים הוא היה צריך כדי לשרוד קשיים עצומים כאלה.

העבודה מבטאת את המפגש העוצמתי בינינו,(בתמונה המרכזית) את דרכו של העץ להחלמה ואת הצמיחה שלו מחדש.(מימין) במקביל לתהליכים שאני עוברת. (משמאל)בטיפולים שאני מקבלת בניו יורק רחוק מבייתי וממשפחתי אך מוקפת באהבה ובתקווה לצמיחה והחלמה מלאה.

Me and The Survival Tree

My encounter with the tree was immediate and powerful. I saw it on a tour of the museum in the 11/9 museum in New York. The tree stood outside the museum, protected by a small fence. Alongside the tree is a small, modest sign that enfolds within it a rare and touching story of survival. On 11/9, the tree stood at the site of the Twin Towers, on a boulevard lined with thousands of trees. It survived the horrific attack, while the entire area turned into a heap of ruins. When they cleared the wreckage, they found one, single tree that remained. It was very moving for everyone. They very delicately removed the tree from its place and brought it to a special farm for rehabilitation. There, they treated the tree with infusions of rehabilitative substances, invested a lot of resources and finally managed to save and restore it, well and healthy, to its place at the memorial site.

This work expresses the powerful encounter between us (middle picture), the tree's journey to recovery and its new growth (right), a parallel to the processes that I am going through (left) in the treatments I am getting in New York, far from my home and family, but enveloped in love and the hope for growth and full recovery.

צל כבד

נקודת המכגש עם הסרטן היא מכגש עם הפחד הגדול ביותר שלי.

מאז ילדותי ובמשך כל חיי פחדתי מהסרטן - המחלה הקטלנית האיומה שהאנושות עדיין לא הצליחה לפענח את כל סודותיה. נקודת המפגש שלי עם הסרטן היא התגשמות הסיוט והפחד הגדול ביותר שלי.

המאבק בסרטן משול בעיני לדו-קרב מול כוח אימתני, עוצמתי וערמומי שמאיים להכניע אותי.

למזלי בורכתי בהורים נפלאים, בבעל אוהב ותומך, בילדים מקסימים, וכן בקרובי משפחה ובחברים טובים שדואגים, עוזרים ומקלים על ההתמודדות אך בסופו של יום המאבק הוא שלי ושל גופי מול האויב האכזר ומול הפחד התמידי שמלווה אותי כמו צל ועלי ללמוד לחיות לצידו.

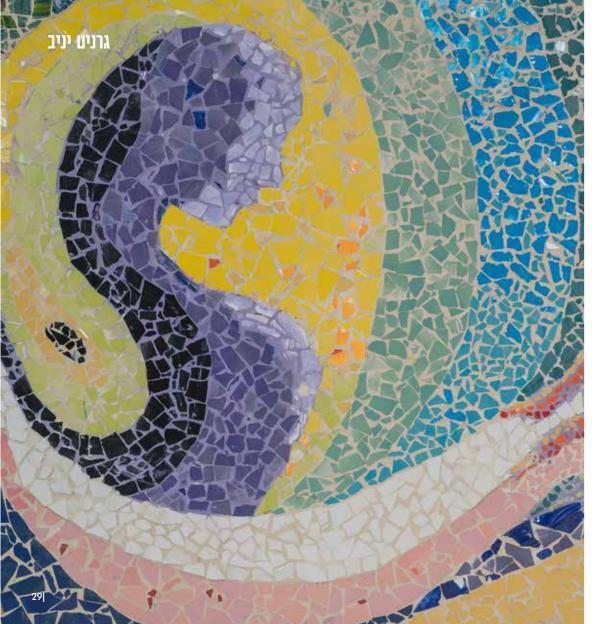
Heavy Shadow

My intersection with cancer is an intersection with my greatest fear.

Ever since I was a child, and throughout my entire life I have been afraid of cancer - that dreadful killer illness, whose secrets humanity has thus far not been able to decipher. My intersection with cancer is the embodiment of my worst nightmares and fears. For me it is a struggle with the most terrifying, immense and cunning force, threatening to overpower me.

I am lucky. I have been blessed with wonderful parents, a supportive and loving husband, charming children, and kind and helpful relatives and friends who care for me and assist me, thereby making coping a bit easier. However, at the end of the day, the struggle is mine. It is my body and me who have to face this cruel persistent enemy, who walks beside me like a shadow, and with whom I need to learn how to live.

"שקר החן הבל היופי" (משלי לא')

כתב אדון קהלת קהלת, שהוא שלמה המלך היופי הוא איוולת, ושקר הוא החן, האומנם? מיום היוולדנו אנו עסוקים בדימוי הגוף ומה מגדיר אותנו מינית.

בעקבות מחלת הסרטן עבר הגוף שלי שינויים קיצונים.

בגופי יש המון צלקות פיזיות ונפשיות אך הם רק מזכירים לי את העבר ואינם מנהלים את הווה והעתיד.

ולכן כששלמה המלך אומר שהיופי הוא הבל, הכוונה כמו שיש הבל כאשר קר בחוץ וזה נראה לכמה שניות ונמוג, כך היופי החיצוני הוא דבר משתנה.

היופי האמיתי מבטא את הפנימיות של האדם, ותפקידנו ללמוד להסתכל בפנים ולא בחיצוניות שהיא משתנה. אני בוחרת להיות תמיד אישה.

"Charm is deceptive, and beauty is fleeting" (Proverbs 31)

Kohelet, King Solomon wrote that Charm is deceptive, and beauty is fleeting. Is it?

From the day we are born we are busy with our body image and with what defines us sexually. Due to cancer, my body underwent radical changes. My body has many physical and mental scars, but they only remind me of the past - they do not dictate my present or my future. Hence, when King Solomon says that beauty is fleeting, it is like the vapor of breath dissipating within seconds and vanishing when it is cold outside. Thus external beauty changes. True beauty is an expression of ones internal being. And our work is to learn to look inside, instead of focusing on externality, which is a changing thing. I choose to always be a woman.

The Big American Dream - בנונ זהנ

כולם חולמים להגיע לאמריקה!

החלום שלי כילדה היה בדיוק ההיפך, לחיות בארץ ישראל, להקים בית ולגדל את ילדיי ברוח ציונית.

נולדתי וגדלתי רוב חיי בארה"ב (ניו יורק). למעט השנים ששירתי בצה"ל ולאחר מכן עבדתי כדיילת באל- על. איכשהו התגלגלתי בחזרה למקום שבו גדלתי שכל כך רציתי לברוח ממנו כילדה. הקמתי בית ונולדו לי 4 ילדים. הילדים לא הכירו מקום אחר ולא היו להם שאיפות כמוני, להגיע לארץ ישראל.

נו יורק הפכה להיות עבורי כלוב זהב. בארה"ב הכל זמין, הכל בשפע וקל להשגה. קלות המחייה מכניסה את הנשמה לבועת אשליה נוצצת של שפע שקשה מאד להימלט ממנה. כתוצאה מכך קל מאד לאבד את האני העצמי שלי.

אחרי 19 שנים הצלחתי להגשים את החלום ולעלות ארצה. באוגוסט 2019 ארזנו מזוודות ועשינו עליה כל זאת חודשיים לפני שהתגלתה אצלי המחלה .כאילו שהיקום ידע שזה הזמן הנכון להגיע ארצה, שכאן המקום שבו אוכל לטפל בעצמי פיזית ונפשית. שכאן המקום בו אמצא מי שיבין אותי ויזכיר לי מי אני

The Golden Cage – the Big American Dream

Everybody dreams of going to America!

My dream as a child was just the opposite. I dreamed of living in Israel, establishing a home and raising my kids in the spirit of Zionism.

I was born and raised in the United States, and spent most of my life there, in New York. I did my military service in Israel and then worked as a flight attendant in El Al but somehow found my way back to where I grew up, to the place I so desperately wished to escape as a child. I made a home and had four children, who did not know any other place and who did not share my yearning to Israel.

New York became my golden cage. Everything within my grasp, and all that plenty, and oh so easy to achieve. The ease of living places the soul in a fictive bubble, glittering with plenty, and so hard to escape. Thus, it was so easy to lose my own self.

After 19 years my dream came true and I made Aliya. In August 2019 we packed our bags and came to live in Israel, two months before I was diagnosed with cancer. As if the universe knew it was the right time to arrive in Israel, where I could tend to myself both physically and mentally. Here would be the place where I would find those who would understand me and remind me who I am.

בריאה

להיות בריאה בכדי שאוכל לראות אותך גדל

בריאה כי זו הייתה בריאה להביא אותך לעולם

בריאה זו היכולת להזין אותך בעצמי מחלקי גופי

בריאה זה הכוח שאתה נותן לי להמשיך והרצון להיות כאן בשבילך

בריאה זו ההודיה שלי לעולם ולקדוש ברוך הוא מהיום שנולדת ועל כך שבאתה לעולם הזה ובחרת בי להיות האמא שלך.

נקודת המפגש שלי בעולם הזה עם האמהות באה במקביל לגילוי המחלה

העבודה שלפניכם היא נקודת זמן קצרה לפני התקופה המאתגרת יותר בחיי

Healthy

To be healthy so that I can see you grow up.

Healthy because it was healthy to bring you into the world.

Healthy is the ability to nourish you myself from my body.

Healthy is the strength you give me to keep going and the will to be here for you.

Healthy is the endless love I have for you.

Healthy is the decisions I have to make about you.

Healthy is the embracing hug I can give you and get from you.

Healthy is my gratitude to the world and to G-d, from the day you were born and you chose me to be your mother.

My meeting point in this world with motherhood came at the same time as the discovery of my illness.

The work before you is at a point in time shortly before the most challenging period of my life.

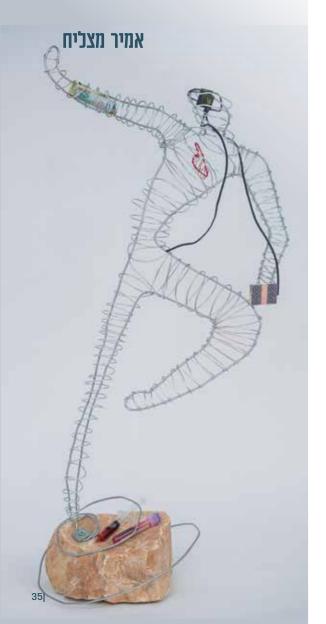
The Lady in the Swing — Intervention in a Mask

The Corona controls our movement and moves us from place to place with its momentum. We turn into a kind of marionette that is supposed to follow the rules of the rule-makers and to move by their command.

Home – a Meeting Point during Corona

The fear of catching Corona through social get-togethers or public places has led me and my son Rom to spend a lot of time at home.

החיים על רגל אחת

בחרתי בנקודת מפגש עם הדברים החשובים בחיי.

דברים אלו באים לידי ביטוי בדמות האדם אשר עיצבתי מחוטיי ברזל בצורת ספירלה, העומדת על רגל אחת ובבסיסה אבן. הספירלה מסמלת את טלטלות החיים והאבן מייצגת את הקושי והכובד, ואת ההיצמדות לקרקע ולחיים.

הדמות עומדת על רגל אחת הנושאת את נטל הגוף כולו ונאצלת לעמוד בקושי מול המציאות הקיימת.

בתוך הדמות שזורים חפצים אשר מייצגים את נקודות המפגש שלי עם נושאים דומיננטיים בחיי.

על הראש מונחים תפילין-אמונה, ביד ימין שטרות כסף- עבודה ופרנסה, על האבן מונחים מזרק ומבחנה-ההתמודדות עם המחלה, ובמרכז, בתוכי, נמצא לב אדום שמבטא את נקודת המכגש עם המשפחה, החום, והאהבה.

Life on One foot

My artistic choice is a man standing on one leg, made of steel wire, on a base of stone, demonstrating the hardship and gravity of clinging to the earth and to life; one leg carrying the weight and burden of the entire body in the face of hardship and reality.

The image of Man is surrounded by steel wire.

In the stone base there is a test tube, reminding us and demonstrating the treatments and severe illness; the right hand holding bills of money symbolizing another intersection - that of dealing with livelihood.

On the head there is Tefilin, which is the interesting intersection of faith; and in the center is a red heart, denoting the intersection of family - warm and love.

נטלי פלד

מחוץ למסגרת

בית

עבודה

מקום מוגדר

אבל המסגרות עדיין שם

והן מושיטות אלינו יד

זו נקודת המפגש שלי

לכל אחד מתחומי החיים מסגרת משלו

ואז קורה משהו כמו סרטן והכל מתרסק

יוצאים מכל המסגרות בבת אחת ולא מוצאים

Outside the frame

אנחנו חיים בתוך מסגרות We live within frameworks

זוגיות Being a couple

ילדים A parent

A home

A job

Each field in life and it's framework

And then something happens

Like cancer

And everything comes down crashing

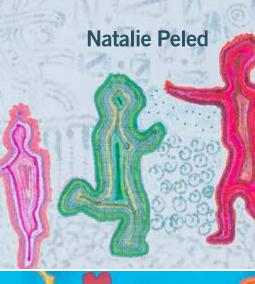
You exit all the frameworks, all at once, and can't find any defined place

in which to be

But the frameworks are still there

Reaching out to us

And that is my point of intersection

עטוף באהבה

לכל אחד יש נקודת חבור לרוחניות

מהי נקודת החיבור שלך? והטלית יפרוש כנפיו ויצילם-הטלית סמל תפילה .

התפילה היא חבור ומפגש ביני לה'.

בתפילה אנחנו מודות לה' על הכל החסדים שעשה עמנו, ומבקשות לעתיד טוב ישועות ורפואות.

אני מרגישה איך ה' עוטף אותי באהבתו, ושומר עלי כמו הטלית שעוטפת אותנו - כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף -

נשר- מלך העופות שומר על גוזליו מעל כנפיו

כך ה' - מלך העולם שומר עלינו ונושא אותנו על כתפיו מודה לה' על החבוק שמלוה אותי כל חיי וימשיך לפרוש כנפיו ויגן עלי

וכך תודה לעזר מציון ולאנשי אורנית הנפלאים שבזכות חיבוקם החם אני כאן יוצרת ומרגישה את כנפיהם פרוסות מעלי.

Wrapped in Love

Everyone has a connection with spirituality. What is yours?

And the prayer shawl shall spread its wings and save them – the Talith symbolizes prayer. And prayer is my connection and my meeting with God. In prayer, we thank God for all the grace that He has shown us, and we ask for a good future filled with salvation and healing.

I feel how God wraps me up with His love and guards me like the prayer shawl wraps all of us. Like an eagle awakens its nest and hovers over his fledgling. The eagle, the king of birds, keeps its fledglings under its wings. Thus God, the king of the world, protects us and carries us on His wings.

I thank God for His embrace, which has accompanied me all my life, and which will keep spreading His wings, protecting me. And I also thank Ezer MiZion and the wonderful people in Oranit.

It is thanks to their warm embrace that I am here creating, feeling their wings spread over.

אמונתי

נקודת מפגש עם אמונה בחיים קרתה לי מס פעמים בחיי ברגעי משבר ונקודות קיצון בחיים וגם בחיי היום יום שהאמנתי שאפשר לשבור איזה מחסום או מכשול אז אמונה היתה הגורם המרכזי לצלוח..כשיש אמונה לאדם יש לו הכל.

בחרתי לתפור שמלת כלה המייצגת את עם ישראל ככלה לקדוש ברוך הוא וזה מצא חן בעיניי כיוון שאנחנו אמורים להיות הכי קרובים להשם באמונתינו בנוסף היא בצבע לבן המזכיר לי טוהר ואת השבת. היאירהמזכהרטובתהש עליה הדפסתי בטכניקת הדפס משפטים מספר תהלים על בד שקוף ושאר השמלה נתפרה כדי לתמוך ויזואלית ורעיונית בחצאית שעליה מודפסים משפטים שחיזקו אותי מספר תהלים.

My Faith

I had several Intersections with faith in my life.

In breaking points and in extremes, as well as in everyday life.

Whenever I believed there was some barrier or obstacle that needed to be traversed, faith was the main thing that got me through.. when one has faith one has everything.

The white wedding dress symbolizes faith. On its transparent parts,

I used print techniques to print verses from the book of Psalms, and the rest of the dress serves to support the skirt - both visually and symbolically - supporting the ideas from Psalms that gave me strength.

גיא שחף

אהבות חיי

יש הרבה נקודות שפוגשים במהלך החיים.

כתוצאה ממה שעברתי בחיים, אני בוחר להתמקד, לעבודה הזו,

באהבות חיי שהם 4:

1. הילדים שלי עומר ועידן.

2. הכלבים שלי באק וללי, איתם אני עוזר לטפל באנשים ובילדים עם קשיים וצרכים מיוחדים.

3. רכבי אספנות אותם אני משפר כזכר לאבי שהיה מכונאי רכב

4. גידול וטיפול בבעלי חיים ובעיקר מעולם המים

ובנוסף הוספתי בעבודה ביצים כסמל להתחדשות החיים.

Loves of My life

in one's life, the are many intersections.

As a consequence of what I've been through in my life, I choose, in this piece, to focus on the four loves of my life:

My children - Omer and Idan.

My dogs - Buck and Lali, with whom I do therapeutic work with children and with grown ups with difficulties and special needs.

Collector automobiles that I renovate in honor of my father's memory, who was a car mechanic.

Tending to animals, mostly aquatic.

In addition, I introduced eggs into the piece, as a symbol of the rejuvenation of life.

זכיתי בעצמי

יש אנשים העשוים מחומר הקרבה.

האל נותן לבעלי יכולת ההקרבה כוח רב כל כך שכל עוד האנשים שהם אוהבים יהיו בסדר, לא יעזרו מכות, כדורים ואפילו רובים.

הם מעולם לא קורסים!

לנקודת המפגש מספר פירושים. מבחינתי מדובר בהצטלבות =

"מפגש דרכים".

מפגש דרך חיים וצורת חשיבה לפני ואחרי.

מיאלומה נפוצה (למי שאינו יודע מה זה מיאלומה מדובר בסוג של סרטן דם במח עצם).

אותה נקודת שינוי, הבנה והכלה.

שינוי חשיבתי וקבלה עצמית.

דמות אישה "חצויה" ואינה שלמה שוכבת כשוקעת לתהום כאבן הנזרקת למים ויוצרת אדווה, גלים גלים, אי יציבות והכל רועד אך יחד עם זאת מהווים מקפצה להיוולדה של אישה חזקה כברזל, אותה מקפצה מאפשרת התפתחות אישית וצמיחה עם יכולת לעוף עם חלומות, בשנת 2014 כשעברתי השתלת מח עצם, בבידוד לבד עם עצמי, בדיוק בנקודה זו נעשה חשבון נפש והבנה של הודיה למרות הכל, הודיה על מה שיש ולא על מה שאין וכי חשוב מכל שיש לי אותי, זו הנקודה בה זכיתי בעצמי מחדש.

I Won Myself

Some people are made of the substance of self-sacrifice. G-d gives people with capabilities of self-sacrifice such great power that, as long as the people they love are okay, nothing will help, neither blows, nor bullets, nor even guns. They will never collapse!

"Meeting Point" has several meanings. For me, it is speaking of a "crossroads." The encounter of my way of life and style of thinking, before and after. Multiple myeloma (for those who don't know what multiple myeloma is, it is a kind of blood cancer in the bone marrow). That point of change, of understanding, and containment. Thought change and self-acceptance.

The image is of a woman who is "torn in half," and is not whole, lying as if she is sinking into the depths, like a stone flung into the water, creating ripples, little waves, instability, with everything shaking. But, at the same time, the waves serve as a springboard for the rebirth of a women who is strong as iron. That springboard enables her personal development and growth, with the abilities to soar with dreams. In 2014, when I underwent a bone marrow transplant, there in isolation, along with myself, precisely at this point, the self-accounting took place, and I chose gratitude, in spite of everything. Gratitude for what there is and nor for what there is not. And what's most important is that I have myself.

That was the point when I won myself anew.

ספי שין לבחר–מרקו

אורנה דויד

אופיר אמתי

נקודת מפגש בזמן קורונה -**השתקפויות**

Meeting Point in Corona Times -**Reflections**

ליאת מדליון – ילוז

גרניט יניב

חנית דבי לב

Meeting Point In Corona

INTERVENED

MASK

מכסים את העיר

נקודת מפגש בזמן קורונה

על

מסיכות

הקאה ספי שין לבחר-מרקו פוליטיקה קורונה

סגר גלובאלי ליאת מדליון – ילוז

הג'וקר שבינינו 🖯 לילך חרובי

קורונגל

| 48

ננולי פלד

This exhibit is sponsored in loving memory of

Susan Komet obm

who dedicated her life to ease suffering and pain

1948 - 2017

Special thanks to our project partners

Ofir Amitay

Mariela Efroni

Hila Ben Simhon

Yonatan Golomb

Ronit Deby Lev

Orna David

Yael Jelasko Zafrir obm

Shoshi Charmats

Lilach Haruvey

Granite Yaniv

Liat Medallion Yaloz

Orit Mizrachi

Amir Matzliach

Natalie Peled

Hannah Friedman

Moran Kadosh

Guy Shahaf

Sefi Shein Levhar-Marko

Good Morning Project

Visual Arts Workshop for Cancer Patients

"Meeting Point" Exhibit

"Meeting Point during Corona"

Project initiator, lead consultant and exhibit curator: Lidia Rozanski

Payis Arts and Culture Hall, 5 Hamaccabim St., Petach Tikvah

December 2020

